

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: A. P., narozený X, bytem P.,
zastoupený: Mgr. Martin Zikmund, advokát, sídlem Šafaříkovy
sady 2455/5, 301 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 12.11.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 13.9.2019 č.j. RN- X-
315-JN o invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi Mgr. Martinu Zikmundovi se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 11.011,-Kč, která bude zaplacená z účtu Krajského soudu v Plzni na účet číslo 833833339/0800, VS 12141, nejpozději ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
2. Dále soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 13.9.2019.
3. **Včasnou žalobou ze dne 12.11.2019** se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 13.9.2019 č.j. RN-X-315-JN z důvodu nesouhlasu s ním, neboť žalovaná zamítla jeho návrh na ponechání jeho starobního důchodu, vypláceného ve výši invalidního důchodu proto, že dospěla k závěru, že od 1.3.1999 již není plně invalidní, ale toliko částečně invalidní a náleží mu dle napadeného rozhodnutí proto důchod jen ve výši 9.008 Kč měsíčně, zatímco dříve byl o cca 8.000 Kč měsíčně vyšší, přitom invalidní důchod pobíral od 12.9.1995, což žalovaná nezpochybňuje. Žalovaná nedostatečně zjistila a následně proto chybně zhodnotila jeho zdravotní stav, a neučinila proto kvalifikovaný závěr o charakteru a výši jeho důchodu, když zcela opomenula závěry soudního znalce z oboru zdravotnictví MUDr. Františka Hůzla, DrSc., uvedené ve znaleckém posudku ze dne 26.11.2001, vyhotoveného tehdy pro soudní jednání. Dále uvedl, že ke zlepšení jeho zdravotního stavu nedošlo, naopak se zhoršuje s ohledem na přibývajícím věk; popsal své úrazy z období od 1981 do 17.5.1983, kdy hlásil onemocnění kloubů a nervů z vibrace jako choroby z povolání. Od 1.8.1984 mu byl přiznán částečný invalidní důchod a od 12.9.1995 pak i plný invalidní důchod; při kontrolním vyšetření bylo potvrzeno, že následky jeho nemoci z povolání trvají. Závěrem požadoval zrušení rozhodnutí ze dne 13.9.2019, jehož kopii následně připojil, a zavázání žalované k tomu, že mu od 1.3.1999 náleží odpovídající starobní důchod vycházející z důchodu invalidního, tedy navýšeného o odňatých cca 8.000,-Kč měsíčně.
4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 13.9.2019 č.j. RN- X-JN** žalovaná rozhodnutí ČSSZ č.j. R-II.3.2019 - 422/X ze dne 11.3.2019 změnila tak, že pro nesplnění podmínek ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon) a ustanovení § 38 zákona ve znění účinném do 31.12.2009, žádost o zvýšení invalidního důchodu zamítla. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 13.9.2019 byl mimo jiné uveden obsah rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.3.2019, jímž byl žalobci od 12.4.2019 snížen dle § 56 odst. 1 písm. c) zákona starobní důchod, takže činí měsíčně 9.008,-Kč s odkazem na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 17.1.2019, jímž byl uznán částečně invalidním od 1.8.1984 až do 31.12.2009 a od 1.1.2010 byl uznán invalidním pro invaliditu druhého stupně. Dne 16.7.2019 lékař ČSSZ v řízení o námitkách dospěl k závěru, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, pro který byl od 12.9.1995 do 31.12.2009 částečně invalidní a od 1.1.2010 šlo o invaliditu

druhého stupně. Dále bylo uvedeno, že podle posudku lékaře ČSSZ ze dne 16.7.2019 byl žalobce od 12.9.1995 do 31.12.1995 částečně invalidní z obecných příčin a dne 12.9.1995 tak zanikla částečná invalidita v souvislosti s chorobou z povolání. Od 1.1.1996 byl žalobce částečně invalidní s poklesem soustavné výdělečné činnosti 50% z obecných příčin a od 1.1.2010 je žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně z obecných příčin, s mírou poklesu pracovní schopnosti 50%. Rovněž bylo uvedeno, že ČSSZ je vázána žádostí žalobce o změnu výše invalidního důchodu ke dni 1.3.1999. V době podání této žádosti dne 2.5.2018 pobíral žalobce starobní důchod podle § 61a zákona ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a v řízení o námitkách byl žalobce shledán od 12.9.1995 do 31.12.2009 částečně invalidní z obecných příčin a od 1.1.2010 je invalidní ve druhém stupni. Také bylo uvedeno, že snížení starobního důchodu bude učiněno v rámci samostatného řízení zahájeného z moci úřední.

5. Součástí žaloby žalobce učinil i *žádost o ustanovení zástupce*, čemuž bylo vyhověno pravomocným usnesením zdejšího soudu č.j. 16 Ad 99/2019-14 ze dne 6.12.2019, kdy mu byl ustanoven zástupcem advokát Mgr. Martin Zikmund.
6. **Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 22.1.2020** navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. s tím, že opodstatněnost žaloby ve světle stávajícího dokazování neobstojí, žalobcem předestřené hodnotící úvahy odraz ve shromážděné dokumentaci nemají a otázku eventuální dezinterpretace a bagatelizace odborných lékařských nálezů ponechala žalovaná již na řízení aktuálním. **Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce** (č.l. 23) vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 13.9.2019 bylo žalobci doručeno dne 18.9.2019.
7. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce** a v něm založeného **záznamu o jednání a opravném posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 17.1.2019** (vypracován na základě žádosti ČSSZ – odbor lékařské posudkové služby ze dne 14.1.2019) a **záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ, pracoviště Plzeň dne 16.7.2019** soud zjistil, že u žalobce (dle lékaře ČSSZ) **k datu 1.3.1999 nešlo o invaliditu v souvislosti s chorobou z povolání**, od 12.9.1995 se jednalo o částečnou invaliditu z obecných příčin, od 1.1.1996 do 31.12.2009 dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole XV., oddíl F, položce 2, písmeno c) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v pl. znění, s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 40% a tato míra poklesu ve smyslu § 6 odst. 4 byla s ohledem na další postižení a nároky dosavadního povolání zvýšena o 10%, takže celková míra poklesu činila 50%. Při původním posouzení lékařem OSSZ dne 22.5.2018 bylo zdravotní postižení hodnoceno shodně od 1.3.1999 do 31.12.2009 pouze s tím rozdílem, že míra poklesu (40%) nebyla zvýšena ve smyslu § 6 odst. 4 příslušné vyhlášky o 10% pro další postižení. Od 1.1.2010 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40% (dle posudku lékaře OSSZ ze dne 22.5.2018 pouze 35%) a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10%, takže celkově činí 50%. (Doba platnosti posudku: trvale.)

8. **Žalobce v podání ze dne 23.4.2020** vyjádřil, že se snížením starobního důchodu ve věku necelých 76 let zásadně nemohl souhlasit, neboť žalovaná vydala napadené rozhodnutí zcela nezákonně a tudíž věcně nesprávně. Dále vedl, že znalec Prof. MUDr. František Hůzl, DrSc. dne 15.2. a 21.2.2001 jej vyšetřil a současně provedl posouzení jeho zdravotního stavu; ze závěrů doloženého znaleckého posudku je zřejmé, že na vzniku jeho invalidity se po stránce zdravotní podílejí více faktory a příčiny pracovní- profesionální, než příčiny a faktury obecné povahy. Dle jeho názoru je podstatné, že trpí onemocněním nervů a kloubů z vibrace, což je choroba z povolání a tato choroba z povolání trvala ke dni zpracování znaleckého posudku, hlášena byla dne 17.6.1983. Závěrem vyjádřil, že zásadně nemůže souhlasit se sdělením žalované, dle které je od 12.9.1995 částečně invalidní z příčin obecných. Připojena byla i kopie uvedeného znaleckého posudku.
9. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu **PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 19.5.2020 posudek** (č.l. 55-66) za účasti odborných lékařů z oboru neurologie a ortopedie, když jednání z důvodu epidemiologické situace (koronavirus) a nařízení vlády nebyl přítomen žalobce, v jehož závěru komise uvedla:
- Od 12.9. do 31.12.1995 byl částečně invalidní podle § 37 odst. 2 zák. č. 100/1988 Sb.** ve znění zák. č. 37/1993 Sb. Nebyl invalidní podle § 29 odst. 2 zák. č. 100/1988 Sb., když pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav byl schopen vykonávat jen jiné než dosavadní zaměstnání s podstatně menšími požadavky na fyzické nebo psychické schopnosti a v důsledku toho jeho výdělek podstatně poklesl. Nešlo o zaměstnání zcela nepřiměřené jeho dřívějším schopnostem a společenskému významu dosavadního zaměstnání a byl schopen je vykonávat bez zcela mimořádných podmínek a bez vážného zhoršení zdravotního stavu.
- Od 1.1.1996 do 31.12.2009 byl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.,** ve znění zákona č. 134/1997 Sb., když šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 %, nedosahoval však 66 % odpovídajících plné invaliditě a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek.
- Od 1.1.2010 je invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.,** ve znění zákona č. 306/2008 Sb., jde o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69% (doba platnosti (lhůta KLP): trvale).
- Z obsahu posudku dále vyplývá, že od 12.9. do 31.12.1995 žalobce nebyl plně invalidní dle ust. § 29 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., v platném znění, ale byl částečně invalidní podle § 37 odst. 2 téhož zákona; jednalo se o částečnou invaliditu z příčin obecných.**
- Od 1.1.1996 do 31.12.2009: dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole XV., oddíl F, položce 2, písmeno c) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v pl. znění, s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 40% a tato**

míra poklesu ve smyslu § 6 odst. 4 byla s ohledem na další postižení a nároky dosavadního povolání zvýšena o 10%, takže celková míra poklesu činila 50%, proto byl žalobce částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění do 31.12.2009; částečná invalidita byla z příčin obecných.

Od 1.1.2010 trvale: rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10 %, takže celkově činí 50%; je tedy invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. a jde o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Závěrem bylo uvedeno, že při posudkovém hodnocení PK MPSV byly zohledněny všechny námitky žalobce, které uvedl v žalobě, a také, že není pravda, že při námitkovém řízení nebyl brán zřetel na znalecký posudek z roku 2011 (tj. od Prof. MUDr. Františka Hůzla, DrSc.), posudku je uveden. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

10. **V dalším podání ze dne 22.6.2020 žalobce** vyjádřil svůj názor na posouzení jeho zdravotního stavu komisí, s níž nesouhlasil a zdůraznil obsah předmětného znaleckého posudku, kdy znalec zcela jednoznačně uvádí, že žalobce pobírá plný invalidní důchod a to dle rozhodnutí posudkové komise, s čímž se znalec plně ztotožnil. Závěrem žalobce navrhl zpracování revizního znaleckého posudku znaleckým ústavem, neboť zhodnocení jeho zdravotního stavu za období od roku 1995 a dále, tedy i v době, když již pobíral starobní důchod, je zcela nesprávné.
11. Dále dne **30.6.2020 žalobce** s podáním zaslal kopie lékařských zpráv z 15.12.1995 a 18.7.2014, rozhodnutí ČSSZ z 21.4.1996 a 11.6.1996, záznam o jednání OSSZ z 16.10.1996 i sdělení OSSZ Plzeň-město ze dne 21.1.2004, že je plně invalidní na následky choroby obecné.
12. K žádosti soudu **PK MPSV doplnila svůj posudek dne 29.7.2020**, kdy uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. Komise zdůraznila, že žalobce byl posouzen na PK MPSV v Plzni již v roce 2010, kdy dne 27.4.2010 byl v komisi vyšetřen neurologem prim. MUDr. F. K. a dne 29.4.2010 byl následně vyšetřen v komisi Doc. MUDr. J. B., CSc. Mimo jiné bylo i uvedeno, že profesionální souvislost otravy CO (oxid/dříve kysličník/uhelnatý) a organického poškození mozku nebyla nikdy uznána a ze starší dokumentace plyne, že v době hlášení nemoci z povolání, EMG vyšetření prokazovalo lézi n. medianus vpravo, později již bylo vyšetření normální (2002), nicméně platnost hlášené choroby nervů a kloubů z vibrace nadále potvrzována.
Dle komise se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je onemocnění páteře při pokročilých degenerativních změnách, s projevy cervikobrachálního syndromu a lumboischadického syndromu vpravo s kořenovou, symptomatikou C6, C7 a L5, se středně těžkým funkčním omezením v obou uvedených úsecích páteře. Dále se na dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu podílí polyartrotický syndrom s prokázanými degenerativními změnami na vyšetřovaných kloubech povšechně, v oblasti horních končetin pak v důsledku vibrací, a to jak onemocnění kloubů, tak také nervů z vibrací, v popředí se syndromem karpálního tunelu vpravo, přičemž postižení

kloubní ani nervové není provázáno těžším funkčním omezením. Rovněž na dolních končetinách nebyla zjištěna závažná porucha funkce kloubů. **Duševní stav je dlouhodobě stabilizovaný,** opakovanými psychologickými vyšetřeními prokázána jen lehká forma organicity, intelektové schopnosti jsou v pásmu průměru, trvá sklon o občasným subdepresivním rozladám, závažnější kognitivní porucha neprokázána. Zjištěná **porucha sluchu odpovídá lehké percepční nedoslýchavosti.** Ostatní uvedená zdravotní postižení, včetně úrazové etiologie, jsou funkčně málo významná a hematologické onemocnění vyžaduje pouze dispenzarizaci.

Dále komise uvedla, že **objektivními vyšetřeními nebyl na páteři prokázán trvale nepříznivý funkční nález s trvalými silnými projevy dráždění nervů a svalů, se závažnými paresami, významnými svalovými atrofiemi, event. s poruchami svěračů.** Takovýto nález nebyl přítomen ani při zjišťovacím řízení 5.2.1996, kdy byla přiznána plná invalidita, ani později v průběhu sledování ve zdravotní dokumentaci založené s posudkovém spisu. To znamená, že po uvedenou dobu bylo přiznání plné invalidity i její ponechání při **kontrolních lékařských prohlídkách významně posudkově nadhodnoceno.** Plná invalidita nebyla indikována ani z důvodu dalších uvedených onemocnění, a to rovněž po celé sledované období. Protože pokud by komise hodnotila tato onemocnění samostatně, míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti by byla nižší oproti hodnocení onemocnění páteře. Doložené odborné lékařské nálezy k odvolání nepřinesly novum ve zdravotním postižení ani jiný posudkový náhled. *(Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

13. **U ústního jednání dne 27.8.2020 žalobce** setrval na podané žalobě a dále mimo jiné uvedl: Cítí se výrazně ukřivděn kvůli tomu, že mu v roce 1995 sebrali chorobu z povolání, na dva nebo tři měsíce mu přiznali invaliditu z obecných příčin a pak už se toho drželi. Je přesvědčen, že by měl mít výrazně vyšší důchod, který by byl správně vypočtený. Na to ho upozornila rodina, protože jiní bývalí horníci mají důchod výrazně vyšší než on a neměli odpracovanou ani půlku toho, co má odpracováno on. Všichni věděli, že ho takhle poškodili a nikdo s tím nic nedělal. Dokonce ho slušně požádali, aby se tehdy nechal vyšetřit na psychiatrii. On na to přistoupil, ale tam mu začali dávat takové léky, že tři roky byl jaksi mimo, nemohl normálně uvažovat, oči se mu rozjely. MUDr. K. dokonce volala jeho manželce, že by si ho vzala na pozorování do Psychiatrické léčebny v Dobřanech, ale to se nikde neobjevuje. Do špatného psychického stavu ho dostal i ten, kdo mu nezaplatil a rodina přitom čekala na peníze. Dále se musel starat o nemohoucí matku. U soudu je kvůli tomu, aby se to konečně napravilo, protože šachta by mu byla ráda doplácela, kdyby mu ale nezměnili jeho invaliditu z choroby z povolání na obecné důvody. Chtěl by se konečně dočkat toho, aby mu byl přiznán správně vypočtený důchod, tedy udělán správný zápočet, protože mu to určitě nebylo správně započteno. Také uvádí, že když musel opustit šachtu, protože už dosáhl nejvyšší přípustné doby, tak nemohl nikde sehnat žádnou práci. Odstupné, které dostal, se vlastně spotřebovalo rodinou. V době, než sehnal práci, musel se rekvalifikovat na plynové kotle. Trval též na vypracování revizního posudku znaleckým ústavem. Závěrem *zástupce žalobce* uvedl, že došlo k pochybení při hodnocení jeho zdravotního stavu žalobce a nebyly zohledněny skutečnosti jím tvrzené, proto bylo navrženo, aby bylo podané žalobě vyhověno. *Zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby, neboť PK MPSV ve svém posudku a doplnění velmi podrobně popsala a zhodnotila zdravotní stav pana žalobce, a to v časovém úseku od září 1995 do roku 2010. Soud zamítl

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

návrh žalobce na doplnění dokazování vypracováním revizního znaleckého posudku jako nadbytečný s ohledem na to, že již v tomto řízení byl vypracován posudek PK MPSV a na žádost soudu byl ještě doplněn, a také bylo podotknuto, že znalecký posudek byl vypracován i posudkovou komisí již v roce 2010 v řízení, které bylo tehdy vedeno u zdejšího soudu (sp. zn. 16Cad 312/2009) ohledně téhož.

14. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

- (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
- (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
- (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

15. Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). Podmínky pro toto zvýšení byly shledány pro dobu od 1.1.2010, jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

16. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání vyššího stupně invalidity pro nemoc z povolání z důvodů v ní uvedených. Jedná se tedy sice o záležitost pro žalobce značně významnou, nicméně po skutkové a právní stránce nikterak komplikovanou. Mezi žalobcem a žalovanou jde o spor spočívající v posouzení případné změny stupně invalidity žalobce ohledně nemoci z povolání v předchozí době výše uvedené.

17. Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán vyšší stupeň invalidity v uvedeném období a po celou dobu pro nemoc (chorobu) z povolání, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni pro nemoc (chorobu) z povolání lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, tudíž žalobce prokazuje svá tvrzení zejména lékařskými zprávami odborných ošetřujících lékařů, které jsou poté posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

MPSV, jelikož pouze tito jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců a to dle příslušných předpisů, což je v tomto případě shora uvedená vyhláška a její příloha, kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity od 1.1.2010. Soud zdůrazňuje, že samotné posudkové posouzení probíhá dle doložené zdravotní dokumentace a aktuálních odborných lékařských nálezů (k rozhodnému datu) posudkovým lékařem, tj. předsedou posudkové komise, za účasti dalšího lékaře - odborníka v daném oboru. Takto bylo v daném případě postupováno, posudkové řízení proběhlo zcela správně a objektivně, proto soud neshledal důvod pro vyhovění návrhu žalobce na vypracování znaleckého posudku a tento návrh na doplnění dokazování zamítl jako nadbytečný.

18. Pro předchozí dobu byly účinné předpisy uvedeny jak v napadeném rozhodnutí, tak i v posudku PK MPSV a jeho doplnění. Příslušné paragrafy zákona č. 155/1995 Sb., který nabyl účinnosti dnem 1.1.1996 a k jehož změně ohledně invalidity došlo s účinností od 1.1.2010, stejně tak i zákona č. 100/1988 Sb. ve znění účinném do 31.12.1995, byly v napadeném rozhodnutí žalované ze dne 13.9.2019 citovány, proto soud nepovažuje za nezbytně nutné jen znovu citovat a proto odkazuje na odůvodnění uvedeného rozhodnutí, neboť je známo všem účastníkům řízení.
19. Soud připomíná, že posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě se posuzuje od 1.1.2010 dle výše citované přílohy (kapitola I-XV) k vyhlášce č. 359/2009 Sb., předtím se do 31.12.2009 jednalo o přílohu č. 2 (kapitola I.-XV.) vyhlášky č. 284/1995 Sb., v podrobnostech soud odkazuje na obsah posudku PK MPSV, kde jsou příslušné platné předpisy uvedeny, přičemž nelze přehlédnout, že nemoci z povolání se posuzují dle jiných právních předpisů a neznamena, že uznání nemoci z povolání znamená automaticky uznání invalidity.
20. Jak již bylo uvedeno shora, ve věci jde o spor o posouzení stupně invalidity a to pro nemoc z povolání žalobce v období výše uvedeném. Za účelem posouzení jeho zdravotního stavu byl soudem vyžádán posudek PK MPSV. Jelikož je posouzení zdravotního stavu věci odborně medicínskou, soud není oprávněn měnit závěry posudkové komise, přičemž posudek této komise je stěžejním důkazem v tomto soudním řízení. Na žalobci spočívá důkazní břemeno, proto na něm záleží, jaké předloží důkazy prokazující jeho tvrzení, přičemž rozhodující není jeho subjektivní názor, ale posouzení ze zákona oprávněnými posudkovými lékaři (OSSZ a ČSSZ) a posudkovou komisí. Posudkoví lékaři i posudková komise jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o změnu stupně invalidity či o invalidní důchod, přičemž rozhodující je aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný odbornými ošetřujícími lékaři a z něho vyplývající funkční postižení v rozhodném období. Pro posouzení invalidity tudíž není rozhodující ani žalobcem opakovaně zmiňovaný a i předložený posudek ze dne 26.11.2001 ohledně nemoci z povolání vypracovaný znalcem Prof. MUDr. Františkem Hůzlem, DrSc.
21. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 13.9.2019 není důvodná. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 19.5.2020 a jeho doplnění ze dne 29.7.2020 vypracovaného za

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

účasti odborných lékařů z oboru neurologie a ortopedie na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce za celé období. Komise, stejně jako lékař OSSZ i ČSSZ, pro jeho posouzení měla k dispozici veškerou potřebnou dokumentaci a to zejména obsah posudkového spisu vedeného ohledně žalobce na příslušné OSSZ Plzeň-město, v němž jsou založeny všechny materiály týkající se posuzování jeho zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě po celou dobu, když jednáním ze dne 24.1.1985 byl žalobce uznán od 1.8.1984 (přeražením; podstatný pokles výdělku byl prokázán) částečně invalidní v souvislosti s chorobou z povolání hlášenou dne 17.5.1983.

22. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce v tom kterém období, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho zdravotních postižení, řádně je odůvodněn posudkový závěr k jednotlivým obdobím dle tehdy platných předpisů. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.3.2019, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav i stanovili míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti i pracovní schopnosti i ohledně nemoci z povolání, jak uvedeno shora. Posudek PK MPSV a jeho doplnění v této projednávané věci soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru neurologie a ortopedie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. PK MPSV v doplnění posudku mimo jiné uvedla, že přiznání plné invalidity při zjišťovacím řízení dne 5.2.1996 a její ponechání při kontrolních lékařských prohlídkách byla významně posudkově nadhodnoceno.
23. Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.r.s., podle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 13.9.2019 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro požadovanou změnu stupně invalidity v souvislosti s nemocí z povolání, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jeho námitkami proti rozhodnutí ze dne 11.3.2019. Neznaменá totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobce, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. Nelze přehlédnout, že ke snížení výše vypláceného starobního (dříve invalidního) důchodu došlo toliko na základě řízení zahájeného žádostí žalobce o změnu stupně invalidity, který se domáhal uznání invalidity v souvislosti s nemocí z povolání v předmětné výše uvedené době, ač již před deseti lety bylo v soudním řízení vedeném pod sp. zn. 16Cad 312/2009 také prokázáno, že se u něho jednalo o invaliditu z obecných příčin a nikoli pro nemoc z povolání.
24. Soud ještě podotýká, že z obsahu dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že žalobce si dosud nepožádal o přiznání starobního důchodu v souladu s § 29 odst. 1 zákona, neboť žalobce pobíral invalidní důchod, který mu byl v souladu s § 61a odst. 1 a 2 zákona dosažením věku 65 let přeměn na starobní důchod. Je však otázkou, zda by starobní důchod dle § 29 odst. 1 zákona byl vyšší či nikoli než nyní vyplácený důchod.

25. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).
26. Pro řízení o žalobě byl v této věci žalobci ustanoven zástupcem advokát Mgr. Martin Zikmund; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 s.ř.s). Ustanovenému zástupci byla přiznána odměna za zastupování dle vyúčtování ze dne 2.9.2020, která je tvořena sedmi úkony právní služby á 1.000,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, včetně porady s klientem; seps vyjádření ze dne 23.4. a 22.6.2020; další porady s klientem dne 10.6. a 26.8.2020; seps podání ze dne 30.6.2020; účast při ústním jednání dne 27.8.2020), tj. 7.000,-Kč, a sedmi paušálními částkami á 300,-Kč, tj. 2.100,-Kč, dle § 9 odst. 2, § 7 bodu 3, § 11 odst. 1 písm. b), c) a g), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen **advokátní tarif**). Jmenovaný advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, takže celková výše odměny v tomto řízení byla zvýšena o 21% DPH (1.911,-Kč z částky 9.100,-Kč) dle § 14a odst. 1 advokátního tarifu a celkem tak činí 11.011,-Kč. Uvedená částka bude jmenovanému advokátovi vyplacena na účet č. 8338338339/0800, VS 12141, z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí, když tuto lhůtu soud považuje za přiměřenou (**výrok III. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 27. srpna 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně